

သင်္ခါတင်္ဂါ

ဝိညာဉ်ရေးရာစာစောင်

သိုးထိန်း စုကား တံခါးဝဖြင့် ဝင်တတ်၏။ သိုးများသည် သူ၏ စကားသံကို ကျွမ်းသောကြောင့် လိုက်တတ်ကြ၏။ ယော ၁၀: ၂၂ (ခ)

ဇန်နဝါရီ (၂၇) နိုဝင်ဘာလ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဧပြီလ (လခဋ္ဌိ မထမ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း စာစုဖြန့်ချိသည်)

ချစ်တဲ့သူကိုပျော်စေချင်တယ်

ငယ်ငယ်တုံးက သမီး ဘာလို့ချင်ချင် မေမေ ပြည့်ဆည်းပေးခဲ့တယ်။ သမီး လိုချင်တာကို မေမေ မပြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရင် မေမေ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတယ်။ ဆယ်တန်းနှစ်တုံးက သူငယ်ချင်းတွေ လှုပ်ထွေးနဲ့ နှစ်ခြင်းပေါက်အောင်ဖို့ ကျရှင်တွေ၊ ဝိုင်းတွေ အပြိုင်အဆိုင် ယူနေတဲ့အချိန်မှာ သမီးက တစ်ဘာသာလေးတောင် ကျရှင် မယူနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ မေမေက သမီးကို ကျရှင် မထားပေးနိုင်ပါဘူး။ သမီးကို နာမည်ကြီးတဲ့ ကျရှင်ဆရာတွေနဲ့ စာပြစေချင်ပေမဲ့ မေမေမှာ ပိုက်ဆံ မရှိပါဘူး။ မေမေ မတတ်နိုင်လို့ မှက်နှာညှိုးပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်။ နောက်ဆုံး စာမေးပွဲ ဖြေခါနီး သုံးလ အလိုမှာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီက မေမေပိုက်ဆံ ချေးပြီး သမီးကို ကျရှင် ထားပေးခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ သမီးဆယ်တန်းကို လှုပ်ထွေး နှစ်ဘာသာနဲ့ နှစ်ခြင်းပေါက်အောင်လို့ သမီးပျော်လိုက်တာ။ မေမေက ပိုပြီးပျော်သွားတာပေါ့။

အရွယ်ရောက်လို့ ချစ်သူရှိတဲ့ အမိမှာလည်း ချစ်သူကလဲ ပျော်တာပဲ ဖြစ်ချင်တာပဲ။ မျက်နှာညှိုးတာမမြင်ချင်လို့ လုပ်ပေးနိုင်တာ အကုန်လုပ်ပေးတယ်။ ချစ်သူရဲ့ ဆန္ဒဘဲလေ။ ချစ်သူ နေမကောင်းလို့ စိတ်မပျော် မှက်နှာညှိုးနေရင် ချစ်သူအစား ကိုယ်ဘဲ ငှက်ခွဲစားလိုက်ချင်တယ်။ ချစ်သူကို ကျန်းမာပျော်ရွှင်တာပဲ မြင်ချင်တယ်။ ချစ်သူကို အနိုင်ကျင့်တဲ့သူတွေ၊ ကြည့်မရတဲ့သူတွေကိုလည်း မုန်းမိတယ်။ သူတို့ကို ချစ်သူအစား ပြန်ပြီး လက်တုန်းပြန်ချင်တယ်။ ဒီလောက်တောင်ဘဲ ချစ်သူ အပေါ် မေတ္တာထားခဲ့တာဟာ ချစ်သူကို သိပ်ချစ်လို့ အမြဲတမ်းဘဲ ပျော်နေတာ မြင်စေချင်တာ ရင်ထဲက ဆန္ဒလုပ်ပါ။

ဪ ... မိတ်ဆွေ ! သင်သည်လည်းဘဲ ချစ်ရသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိနေမှာပါဘဲ။ သူ့ကို အမြဲပျော်တာပဲ မြင်ချင်တယ် မဟုတ်လား။ သူ စိတ်ညှိုးမှာ၊ ပျက်စီး ငှက်ရောက်မှာကို မလိုလားဘူး မဟုတ်လား။ သူလိုချင်တာ လုပ်ပေးနိုင်သမျှ အကုန်လုပ်ပေးချင်တဲ့ အနှစ်နာခံ ပြည့်ဆည်း ပေးချင်တဲ့ စိတ်တွေရင်ထဲမှာ အပြည့်ဘဲ မဟုတ်လား။

ဒီလိုပါဘဲ ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့ကို အသက်စွန့်ချစ်တဲ့ အဘ ဘုရားသခင်ဟာလည်း ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့ကို သိပ်ချစ်တာပေါ့။ အမြဲပျော်ရွှင်တာပဲ မြင်ချင်တာပေါ့။ လိုချင်တာ အားလုံး သူလုပ်ပေးချင် ပြည့်ဆည်းပေးချင်တယ်။ ဝါပေမဲ့လေ ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့က သိပ်ဆိုးတာပဲ။ သူ့စကားကို နားမထောင်၊ သူ့ချစ်တာကို သိလျက်နဲ့ ကရုဏာမရှိ။ ကိုယ်လိုချင်တာကို သူ မပေးတဲ့အခါ စိတ်ဆိုးလိုက်သေးတယ်။ အပြစ်လည်း တင်လိုက်သေးတယ်။ သူ မကြိုက်တာကို မလုပ်ရမုန်း သိလျက်နဲ့ လုပ်နေတာပဲ။ သူ့ ခံစားချက်ကို လွစ်လျှင်ကြတယ်။ ဘုရားသခင် ဘယ်လောက် စိတ်ထိခိုက်လိုက်မလဲနော်။ ဘယ်လောက် ကြေကွဲနေရမလဲ။ ကိုယ်ချစ်ရတဲ့ သူ့ကို ပျော်တာပဲ မြင်ချင်တယ်ဆိုရင် ဘုရားသခင်ကို ချစ်တဲ့ ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့ - ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့ကို ပျော်ရွှင်စွာ အသက်ရှင်ခွင့်နဲ့ ကောင်းချီးပေးနေတာကို ကျွန်မတို့လည်း ပြန်ပြီး ကျေးဇူးတင်သောအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်အတိုင်း အသက်ရှင် နေထိုင်ကြပါစို့လား မိတ်ဆွေ။

ယောနုစက္ကမှာ ဘုရားသခင်ရဲ့မေတ္တာကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရပါတယ်။ နိနုစေမြို့သားတွေဟာ ဝုစရိုက်နဲ့ ပြည့်နှက်နေပေမဲ့လည်း ဘုရားသခင်က အပြစ် မပေးရက်ဘူး။ ယောနုကို စေလွှတ်ပြီး နောင်တ တရားနဲ့ ဘုရားထံပြန်လာဖို့ ပြောကြားစေခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်ဟာ သနားစုံမက်တတ်သော ဘုရား၊ စိတ်ရှည်သော ဘုရား၊ ကျေးဇူးပြုချင်သောသခင်၊ အပြစ်တင်ပေးမဲ့အမှုကို နောင်တရသော ဘုရားဖြစ်ပါတယ်။ ယောနု ကိုလည်း ဘုရားသခင်ဟာ ကြိုက်ဆူပင် ပုံဥပမာ ပေးပြီး သူ့ရဲ့ မေတ္တာဟာ နိနုစေမြို့သားနဲ့ လောကသားတွေအားလုံးအပေါ် ဘယ်လောက်ကြီးမားတယ်ဆိုတာ ကိုပြသခဲ့ပါတယ်။

ဇာနည် ဘုရားအလည်း ယောနုအား သင်သည် မင်မန်းဗွားစေရင်း ငြီးဖွားခေခြင်းမှာ မပြုစု၊ အညွှန်ချင်းတွင် ဝေါက်၍ တညွှန်ချင်းတွင် သေသော ဩကရုဝင်ကို နှစ်ခြားသည့် တကား။ စီသည့် ဈားဒွာသော တိဒိဗ္ဗာန်တို့ကို မဆို၊ ကိုယ် လက်ရုံးလက်နှင့် လက်ခံလက်တို့၌ ဝိုင်းခြား၍ မသိသောသူ တစ်သိန်းနှစ်သောင်းက လူဗျားသော ခိုနေစေခြင်းကို ဝါနုစေမြို့သားသည် မဟုတ်လောဘု မိန့်တော်မူ၏။

အယောက်စိတ်ဝိုင်း ဘုရားသခင်ရဲ့ မေတ္တာကို ခံစားနားလည် သိရှိပြီး နောင်တရလျက် ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော် အတိုင်း အသက်ရှင် နေထိုင်နိုင်ကြပါစေလို့ တောင်းဆို ပြုရင်း ... [ယောနု]

ဆောင်စကားတွေလာတွေ့ဖွားရန်-၁

- * လူတစ်ဦး က ညည်းတယ်။ ။ အမှုတော်ဆောင် အသက်တာဟာ အလွန်ခက်ခဲကျပ်တည်းပါတယ်။ လူတွေက စိတ်ဝင်စားမှု မရှိဘူး။ ထောက်ပံ့ကူညီသူ ရှားပါးတာကြောင့် သူဟာ အမှုတော်ထဲမှာ မဆောင်မြင်ဘူးတဲ့။
- * ဟန္တ ပြောမယ်။ ။ သင်ဟာ မည်သူ့ရဲ့ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်နေပါသလဲ။ သင့်ကို ခိုင်းစေတဲ့ ပဂ္ဂိုလ် ဟာ ဘယ်သူပါလဲ။ သင့်ကို တကယ်ဘဲ သူက ခိုင်းစေတာလား။ ဝါမှ မဟုတ် သူမခိုင်းဘဲ သင့်သဘောနဲ့ သင်လုပ်နေတာလား။ ကြီးမားတဲ့ လုပ်ငန်းတော်မှာ အသုံးပြုခံရမဲ့ သင့်အသက်တာကို သင်တကယ် စစ်ဆေးဖန်ခံ နေပါရဲ့လား။ သင့်အသက်တာကို ချိုးဖဲ့သွန်သင်ပြီး ထိုက်တန်သူဖြစ်ရန် သွန်သင်ပါလို့ သင် အပ်နှံထားပါသလား။ သင်ဟာ ယေဂူ အတွက် လုပ်ဖို့ထက်၊ ယေဂူ နဲ့ အတူတူလုပ်ဖို့ (သို့) ယေဂူကို သင့် အထဲမှာ အလုပ်လုပ်ပါလို့ စိတ်ခေါ်ပြီး သင့်နှလုံးသားမှာ သန့်ရှင်းတဲ့ ယဇ်ပလ္လင် တည်ထားပါရဲ့လား။ ဝါတွေ မလုပ်လိုက်တော့ သင်ထောက်ပံ့မှု လမ်းကြောင်းကို စာတန် တားဆီးဖို့ အခွင့်ရသွားပါလိမ့်မယ်။ (ဗျာဒိတ် ၁၂:၁၀၊ ဇာခရိ ၃:၁-၃) သင့်ကိုယ်သင် စစ်ဆေးပါ။ အကြီးမားဆုံး ထောက်ပံ့သူရဲ့ ဧည့်မှာ ၂၄နာရီ ရဲ့ ဆယ်ပုံတစ်ပုံ လေးမှ သင် ဆက်ကပ်ဆောင်ရွက်မှု မရှိရင်တော့ ခုန်သူ (၁ပေ ၅:၈) ဝါမြဲခံရတဲ့ အစစ် ဘဝကို ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ သတိထားပါ။ [ဟန္တ]

လေပွအစေ့

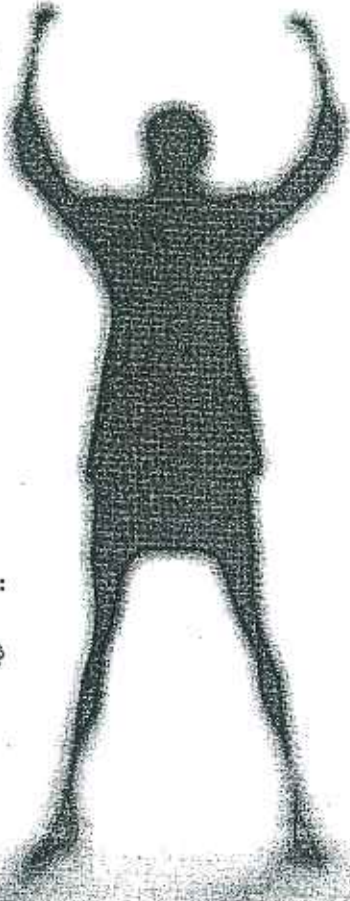
ရှေးရယ်မှု စ ရာ
ရာဇဝင် တွင်မည်
ကြီးမြတ် မြင့်မားရာ ၊
အလိုတော် သည်လား
ရင်တွင်း ချစ်ခြင်း
ဖော်ပြမှုက မှားယွင်း (ခံ)
ဆယ်စရာ ကယ်မရှိ
နာမည် က ထိ
မနှစ်မြို့ရာ သရော်ခံ
မှန်းတီးခံရာ အပါယ်ခံ ၊

(ဪ) တစ်ကြိမ် အမှား
သမိုင်းဝင် ပန်းချီကား မှာ (တောင်)
မထင်မရှား တစ်နေရာ
(ဖြစ်သင့်သလား)
အသေပြာ သုံးဆယ်
ပြင်လို့ မရတဲ့ အမှား
အနမ်း တစ်ခု
နှစ်သက်ဖွယ် တနမ်း မဟုတ်
ပြုခဲ့ ကောင်းမှု
ကျားမကန်ဘဲ ဓမ္မလျော့ခံ ၊

ပြစ်မကင်း နိုင်တဲ့ ဒီလူသား
ဖုံးဖိမရ ပြင်မရခဲ
သစ္စာကင်းမဲ့ ဆင်ခြေဖျက်ခဲ့
စုတော့ ရန်သူတို့။

နောက်ဆုံး မျက်ရည်နဲ့ ရုံးသက်
ဟားတိုက် ခံလိုက်ရုံသာ
မိတ်ဆွေ ...

(ဒီ) ဥပမာက လုံလောက်ပါတယ်
ယုဒရှင်ကလေး လေ ။ ။
[မှူးဒါး]

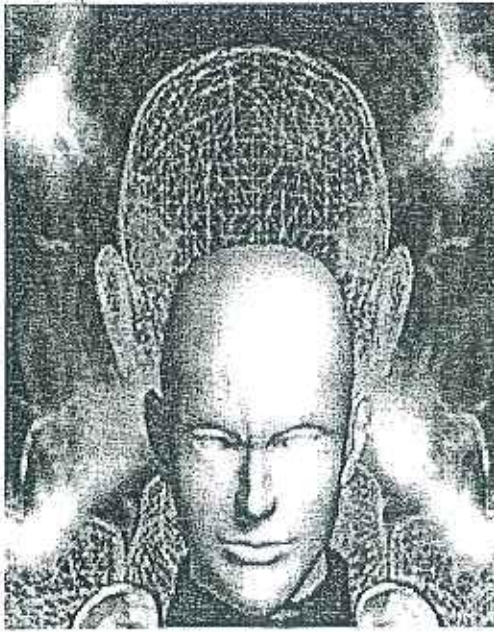
ပေးကမ်းခြင်း

- * မေတ္တာ တရားကို စပ်ပေါ် တင်ထားခြင်းဖြင့် တိုးပွား ကြီးထွားလာလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။
- စပ်ပေါ်က ချပြီး အသုံးပြုပါ။ တစ်ကိုယ်တည်း အကျိုးရရှိ သိမ်းမထားပါနှင့်။
  - * ပေးကမ်းရာတွင် ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ မဟုတ်ဘဲ၊
- နှလုံးသားထဲမှ ထုတ်ပေးပါ။
  - * များစွာ ရရှိခြင်းသည် အောင်မြင်ခြင်း မဟုတ်ပါ။
- အတတ်နိုင်ဆုံး ပေးကမ်းနိုင်ခြင်းသည်သာ အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်သည်။
  - * ရရှိသော အရာများဖြင့် အသက်မွေးရာ၏၊
- ပေးလှူခြင်း အားဖြင့် အသက် ရှင်သန်ရာ၏။
  - * ကောင်းသော ပုံသက်သေ ပြခြင်းသည် ...
- လူတို့အတွက် အကောင်းဆုံး လက်ဆောင်ဖြစ်သည်။
  - * ကြီးမြတ်သော နှလုံးသားကို အရင်းခံပါက ...
- သေးငယ်လှသော လက်ဆောင် သည်ပင်လျှင် လုံလောက်လေပြီ။
  - * များစွာသော လှူဒါန်းမှုကို ...
- နေ့စဉ် အနည်းငယ်မျှသော ပေးကမ်းခြင်းမှ အစပြုသည်။
  - * မျှော်ရှင်မှုတွေ့ရန် လောကကြီးအား မည်သို့ ပေးဆပ်ရမည်ကို စဉ်းစားပါ။
- လောကကြီးထဲမှ ဘာရမည်ကို မတွေ့ပေါ့လေနှင့်။
  - * တစ်ခါက လူတစ်ယောက်အား အများက စိတ်မနှံ့သူဟု ယူဆထားကြသည်။
- ထိုသူသည် များများ ပေးကမ်းလေလေ၊ များများ ပြန်ရလေလေ ဖြစ်သည်ကို ခံစား သိရှိ ရသည်ဟု ဆို၏။
- [မလေး ဂျူလိုင်] Giving အား ဘာသာ ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
(အသင်းတော် တည်ဆောက်ရေးအတွက် တစ်ကပ်တစ်အား ပါဝင်ဖို့ရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။)

ခရစ်တော်၏ရှင်ပုံလွှာ-၁

အာလဖ နှင့် ဩမေဃ

ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်သော ယေရှုသခင်သည် “အာလဖ နှင့် ဩမေဃ” ဆိုသည့် ခမ်းနားထည်ဝါလွန်းသည့် ဘွဲ့နာမ ရုဏ်ထူးအား လူသားများ သိရှိရန် သမ္မာကျမ်းစာ၏ နောက်ဆုံးကျမ်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ဤ ဘွဲ့ထူးသည် သခင် ခုတိယ အကြိမ် လောကကြီးသို့ ပြန်လည် ဆင်းသက် ကြွလာအုံးမည့် စကားဆက်များဖြစ်သည်။ “မကြာမီ ဝပြန်လာမည်” ဆိုသော ကတိစကားအား နောက်ဆုံး ကျမ်းတွင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ ပါသည်။ ဤ အာလဖနှင့် ဩမေဃ ဆိုသော သခင်၏ ဘွဲ့ထူးသည် သခင် ပြန်လာမည့် အလွန်ကြီးမားသော ကတိတော်ကို ပြည့်စုံရန် ယုံကြည်မှုနှင့် အခွင့်အာဏာ တော်ကို ဖော်ပြပါသည်။ ဤ ဘွဲ့နာမ ရုဏ်ထူး အား ဗျာဒိတ်ကျမ်း တွင် သုံးကြိမ် တွေ့ရှိ နိုင်ပါသည်။ ဗျာဒိတ် ၁၈ တွင် သခင်ယေရှုအား

ယုံကြည်မှုရှိရန် ဖော် ပြထားပါသည်။ ဗျာဒိတ် ၂၁၆ တွင် ဘုရားသခင်၏ ပြောဆိုချက်ကို တွေ့ရ ပါသည်။ ဤနေရာတွင် ထိုရုဏ်ထူးကို သခင်ယေရှု သည် ကောင်းကင်ဘုံနှင့် စပ်ဆိုင်သော သူ့ ဘုရားဇာတိရှိသော သူ ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ ကောင်းကင်ဘုံသား ဖြစ်သော ယေရှု ခရစ်တော်သည် မိမိ၏ ဘုရားဇာတိကို အခိုင်အမာ သက်သေပြ ခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ အာလဖ နှင့် ဩမေဃ သည် ဂရိအက္ခရာ၏ ပထမ နှင့် နောက်ဆုံး အက္ခရာများဖြစ်ကြောင်း အများသိပြီး ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏အဓိပ္ပာယ်မှာ ဗျာဒိတ် ၂၂:၁၃ တွင်ဖော်ပြထားသော “ ငါသည် အာလဖ ဖြစ်၏ ဩမေဃ လည်းဖြစ်၏။ အပိုဆုံး သောသူ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ အစနှင့်

အဆုံးလည်းဖြစ်၏ ” ဆို သော စကားကို အသေးစိတ် ဖော်ပြသက်သေခံသော သက်သေများဖြစ်သည်။

* သူသည် အာလဖ၊ အစောပိုင်း ဖြစ်သည်။ ပထမ လည်းဖြစ်သည်။ ပထမ ဆိုသည်မှာ - အီဂျစ်၊ ဘာဘုလုံ၊ ဂရိ၊ ငရောမ အင်ပါယာများ မတိုင်ခင် ကာလကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမ ဆိုသည်မှာ - ဘုမိဗေဒ ပညာရှင်များ က သက်သေမပြု၊ မခန့်မှန်း၊ မစူးစမ်းနိုင်သေးသော ကမ္ဘာမြေကြီး၏ သက်တမ်းအစကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမ ဆိုသည်မှာ - နေ စွမ်းအင်၊ နဂါးဓမ္မတန်း၊ စကြာဝဠာ မပေါ်ခင် ကာလကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

* သူသည် ဩမေဃ၊ နိဂုံး ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး လည်း ဖြစ်သည်။

ယေရှုခရစ်တော် လူ့ဇာတိခံယူ၍ ခလောကတွင် ရှင်သန်သွားခဲ့ခြင်းသည် လွမ်းမောဖွယ်ရာ ဗုဒ္ဓကောင်းရံခြင်း၊ အနာခံခြင်း၊ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်အဖြစ် တင်ဆက် သွားခဲ့သော်လည်း၊ ဇာတ်၏ နိဂုံးပိုင်း အဆုံးသတ်ချိန်တွင် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ ဟာသဇာတ်မြူးကို ရှုမြင်ခံစားရမည် ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သည် မိမိ၏ လူသားများအား ပျော်ရွှင်စမ်းမြောက် ရသော အခွင့်ထူးကို ပေးမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ယေရှုခရစ်တော်၏ နိဂုံးပိုင်းသည် အစပိုင်း ကဲ့သို့ပင် ထူးမြတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဩမေဃ သည် အာလဖ နည်းတူ ကောင်းမြတ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင် ၏ လူမျိုးတော်အတွက် နိဂုံးပိုင်းတွင် စမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ရသော အခွင့်ကို ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ထိုအကွရာနှစ်ခုသည် လုံးဝညီညွတ် ပြီးပြည့်စုံခြင်းကို ကိုယ်စားပြုပါသည်။ ကျန်သော အကွရာ ၂၆ လုံးအား နာမည်ကျော် ပြဇာတ်ရေးဆရာကြီး ရှိတ်စပီးယားမှ - ချစ်သူများက မိမိတို့၏ ခံစားချက်များကို ဖော်ပြရန်၊ တရားသူကြီးက စီရင်ချက်များကို အမိန့်ထုတ်ပြန်ရန်၊ သမ္မတ က အုပ်ချုပ်ရေး နည်းစဉ်များကို ဖော်ပြရန်၊ မိဘများက သားသမီးများကို သွန်သင်ရန်၊ စသည့် ထာဝရ တည်တံ့သော ဇာသားများအဖြစ် ရေးသားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ “အာလဖနှင့် ဩမေဃ” ဖြစ်သော ယေရှုခရစ်တော် ဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝအသက်တာ၏ အစပိုင်းနှင့် အဆုံးပိုင်းလည်းဖြစ်သော ဘုရား ဖြစ်သည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်တာ၏ လှေခါးထစ်လည်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မွေးဖွားခြင်း၊ ကြီးထွားခြင်း၊ ပညာသင်ကြားခြင်း၊ ထိမ်းမြား မင်္ဂလာဆောင်နှင်းခြင်း၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအတွက် အလုပ်တောင် လုပ်ကိုင် ခြင်း၊ သားဦးရားနာ ဖွားမြင်ခြင်း၊ စသော အသက်တာ၏ အစပိုင်းများ အားလုံး သည် ယေရှုခရစ်တော်၏ လက်တော်ထဲတွင် ရှိနေပါသည်။

သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်တာ၏ နိဂုံးပိုင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။ နေအိမ်မှ ထွက်ခွာသွားခြင်း၊ လုပ်ငန်းတာဝန် ပြီးဆုံးသွားခြင်း၊ နေထိုင်ခွင့် သက်တမ်း ကုန် ဆုံးသွားခြင်း၊ မိတ်ဆွေများနှင့် ခွဲခွာနေခြင်း၊ ချစ်ခင်သူများ ဆုံးပါးသွားခြင်း၊ အငြိမ်းစား ယူခြင်း၊ သေဆုံးခြင်း စသော ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာ၏ အဆုံးပိုင်း များသည် ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ထဲတွင် ရှိနေပါသည်။

အာလဖနှင့် ဩမေဃ ဆိုသော သခင်ယေရှုခရစ်တော်၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာကျင်ခြင်းများကို သက်သာစေပါသည်။ မရေရာခြင်းများကို သေချာ စေပါသည်။ အားနည်းခြင်းများကို ခွန်အားတိုးစေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဝအသက်တာသည် ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ထဲတွင် ရှိနေကြောင်း စိတ်ချ သေချာစေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဝအသက်တာသည် ယေရှုဘားမြင့် ပြီးပြည့်စုံ နိုင်မှာဖြစ်ပြီး သူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အစပိုင်းနှင့် အဆုံးပိုင်းကို ချုပ်ကိုင်ထားသော သခင် သာလျှင်ဖြစ်ပါသည်။

ခရစ်တော် သည်သာ ထာဝရ ၊ စာလေ့ နဲ့ ဩမေဃ ။

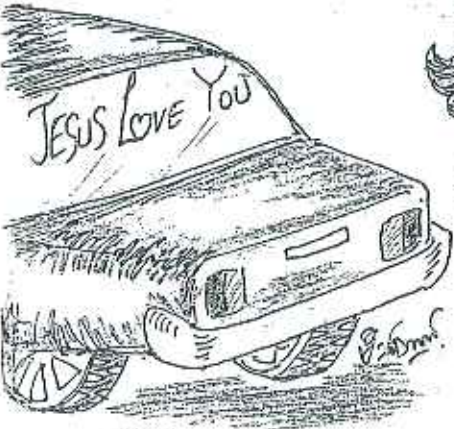
ခရစ်တော် သည်သာ ထာဝရ ၊ ကျွန်ုပ် သခင် ထဲက အဆုံး နဲ့ စာစ ။

[စင်းအောင်သက်လွင်]

100 Portraits of Christ အား ဘာသာ ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အားနာလို့ကံတာ ကိုယ်တော်ရယ် - ၁

ရယ် ဝတ္ထုတို

အခန်း (၁) ---
“ကို - ဒီ ဆန်းအေး အားလား ” ဇနီးသည် စုစုရဲ့ မေးခွန်းကိုဖြေခို ကျွန်တော် အခြေခံသွားပါတယ်။ အားတယ်လို့ ပြောရင်လဲ ရသလို အားဘူးလို့ ပြောရင်လဲရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်က ညဂျူတီ ဆင်းနေရလို့၊ နေ့ခင်းဘက် အိပ်ချိန်ဆိုမှာ မအိပ်ဘဲနေရင် အားတယ်လို့ပြောလို့ရပြီး နေ့ခင်းဘက်မှာ အိပ်လိုက်ရင်တော့ မအားဘူးလို့ပြောရမှာဖြစ်တယ်။

“ဘာလုပ်မလို့လဲ” “အဲဒီနေ့မှာ မိတိုး စင်ကာပူ ကိုလာမယ်၊ လေဆိပ်မှာ သွားကြည့်ရမယ်။”
“ကိုယ့်ဖာသာ သွားပါလားကွာ” “သွားလို့တော့ ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပွဲစားမ နဲ့ စကားနဲ့နဲ့ပြောရမယ်။ ပွဲစားက စလုံး(စင်ကာပူသူ)အိမ်နီးမက သိပ်လည်တယ်။ ဟိုးအရင် သူခေါ်တဲ့ ဓာလုပ်သမားတွေကို လုပ်ငန်းခွင်ထဲ သွားမယ့်ခင် သူအိမ်မှာ တညတည်းရတယ်။ အဲဒီညမှာ သူ့အလုပ်သွင်းပေးဖို့ ခေါ်ထားတဲ့ ယောကျ်ားလေးတွေ၊ မိန်းကလေးတွေ အတူတကွစနိုးထဲ ထည့်ပြီးဖြစ်သလို အိပ်ခိုင်းတယ်။ အဲဒါ မိတိုးကို သွားကြည့်နေ့မှာ စုတို့ မိန်းကလေးချည်းဘဲသွားလို့

မကောင်းဘူး။ ကို ပါရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။ ကျွန်တော် အခြေအနေကို သဘောပေါက်သွားမိတယ်။ စင်ကာပူက သူ့ဌေးတွေ၊ ပွဲစားတွေရဲ့ လူမဆန်တဲ့အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိထားတဲ့အတွက် ကျွန်တော် လေးဆိပ်မှာ မိတိုးကို သွားကြိုဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

မိတိုးက ကျွန်တော့် မိန်းမရဲ့ တူမ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ရဲ့ တူမ ဆိုလဲ မမှားပါဘူး။ စင်ကာပူက လူတိုရုံတစ်စုံမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ရောက်လာခဲ့သူပေါ့။ ကျွန်တော်က အခုတလော အလုပ်မှာ ညဂျူတီ ဆင်းနေရတာဆိုတော့၊ နေ့ခင်းဆိုအိပ်၊ ညဆိုအလုပ်ဆင်းနေရတဲ့အရိုက်ပေါ့။ နေ့ည တစ်ညလုံး အလုပ်လုပ်၊ တနင်္ဂနွေ မနက်မှ နေ့တဖြုတ် တရားအိပ်လိုက်တယ်။ နေ့ခင်း ၁၂နာရီမှာ ပြန်ထပြီး ဘုရားကျောင်းသွားတက်တယ်။ ညနေကျတော့ အလုပ်ကို တန်းသွားပြီး ညဂျူတီ ဆက်ဆင်းရတယ်။ ဒီနေ့တော့ မိတိုးကို လေးဆိပ်မှာ သွားကြိုရမှာပဲ။ အိပ်မှာ တရားပြန်အိပ်တော့လို့ မရသလို ဘုရားကျောင်းလဲ သွားဖြစ်မယ် မထင်တော့ပါဘူး။

အခန်း (၂) - - -

လေးဆိပ်ရောက်တော့ နေ့လည် ၁၁နာရီခွဲနေပြီ။ လေယာဉ်က ၁၂နာရီကျော်ကျော်မှာ ဆိုက်တယ် အချိန်မန်ပါဘဲ။ ဘာမှ အတိမ်းအစောင်း မရှိဘဲ မိတိုးကို လေးဆိပ်ထွက်ပေါက်မှာ တွေ့ရတယ်။ မိတိုးက စင်ကာပူကို အခုမှ ရောက်ဖူးတဲ့အပြင် လေယာဉ်ပျံကိုလဲ အခုမှ စမ်းဖူးတာမို့ နံနံ လန့်နေတာကလွဲရင် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံအပြင် ကျွန်တော့ ဇနီးရဲ့ သူငယ်ချင်းမ တစ်ယောက်ပါ ပါလာတာမို့ မိတိုး အပါအဝင် ၄ယောက်သား ခိတ်ပုံတွေရှိကံ၊ ရန်ကုန်က မိသားစု သာကြောင်း မာကြောင်း မေးနေတုံးမှာ “မြန်း” ဆို စင်ကာပူနိုင်ငံသား အိန္ဒိယ တမီးလ လူမျိုး ပွဲစား မမ ရောက်လာပါတယ်။

ပွဲစားမမ က စွာကျယ်စွာကျယ်နဲ့ “ဟဲ့ - ငါက နင်တို့လို အားတာမဟုတ်ဘူး။ နံနံပဲပါးတော့ နောက်ကျမှာပေါ့ ဟင် - နင်တို့ ယူလာတဲ့ အိတ်တွေကလဲ များလိုက်တာ။ နင်တို့ နိုင်ငံကနေ ဘာတွေ သယ်လာတာလဲ။ အခု နင်နေရတဲ့ လူတိုရုံက နင်တို့အိပ်ဖို့ နေရာကျဉ်းကျဉ်းလေးဘဲပေးမှာ ငါတွေ ဘယ်မှာသွားထားမှာလည်း။ ငါ့ကားခေးခေးလေးနဲ့ ငါတွေကို သယ်သွားဖို့ မလွယ်ဘူး။ တက္ကစီ အကြိုအကြီးငှားသွား၊ တကယ်တည်း အလုပ်လုပ်တာနဲ့ မတူဘဲ ရုပ်ရှင်လာရိုက်တာ ကျနေတာဘဲ။” ဖျစ်တောက်ချစ်တောက်နဲ့ ဟိန်းလားဟောဝက်လား လုပ်နေတဲ့ ပွဲစားမ မနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ စင်ကာပူ ချန်ဂီလေးဆိပ်မှာ နှစ်ပါးသွားကနေကြပြီ။

နောက်ဆုံးတော့ မိတိုးသယ်လာတဲ့ လက်ဆွဲအိတ်အကြီးထဲက မလိုအပ်ဘူးလို့ ထင်တဲ့အရာတွေ အားလုံးကို လေးဆိပ်ထဲမှာဘဲ အိတ်ဖွင့်ပြီး နှစ်အိတ်စာ ပစ္စည်းတွေကို တစ်အိတ်ထဲဖြစ်အောင် ပြောင်းထဲရပါတယ်။ ခရီးပန်းလာတဲ့ မိတိုး နှုတ်ခမ်းချလာပါပြီ။ ကျွန်တော့ ဇနီးလည်း အကြိုအကြီးပေးပြီး အဖော်လိုက်လာတဲ့ အစ်မ တစ်ယောက်လည်း ပွဲစားမမလုပ်နေသလို ညက အိပ်ရေးပျက်ထားတဲ့ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း ကျွဲခြီးတဲ့နေပါပြီ။

မိတိုးကတော့ လူငယ်ပီပီ ခြေမြန်လက်မြန်နဲ့ မလိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အိတ်တစ်ခုထဲ ပြောင်းထဲလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့ ဇနီးလည်း မနေသာတော့ ပါဘူး။ ဒီ ပွဲစား မိန်းမကြီး ပါးစပ်မြန်မြန်ပိတ်သွားရင် နားအေးသက်သာတယ်ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ကျွဲခြီးပေးနေပါတယ်။ ပွဲစားမမကလဲ လက်ညှိုးတောင်းထိုးနဲ့

“ဟဲ့ နင်တို့ ကလဲ မလိုအပ်ဘဲနဲ့ ပစ္စည်းတွေ အကုန်သယ်တာဘဲလား။ ဟို ဟာတွေက ဘာတွေလည်း။ စားစရာတွေလား။ လူတိုရုံထဲမှာ အစာထားလို့ မရဘူးနော်။ ဟင်းတွေ၊ ထမင်းတွေ ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ်ချက်စားလို့ ရတာမဟုတ်ဘူး။ ဟိုက ချက်ကျွေးတာ စားရမှာ။ အဝတ်တွေလဲ အများကြီးယူမလာနဲ့။ နင်တို့ မြန်မာတွေ စားတဲ့ အစာကလဲ နံ့တယ်။ သယ်လို့ မရဘူး။”

ပွဲစားမမက လျှာရှည်လေး ကျွန်တော်တို့ ကလဲ စိတ်တိုလေ ပါဘဲ။ အဲဒီအချိန်မှာဘဲ အိတ်ထဲ ပစ္စည်းပြောင်းထဲနေတဲ့ မိတိုးရဲ့ လက်ထဲကနေ စာအုပ်ထူထူ လေးလေးကြီး တစ်အုပ်က လွတ်ကျပြီး ဘေးနားမှာ ရပ်ကြည့်နေတဲ့ ပွဲစားမမရဲ့ သားငယ်လေးခြေထောက်ပေါ် ပြုတ်ကျသွားပါတယ်။ ကလေးက လန့်ပြီး ထင်ပါလေရော။ နံနံနာတာကို များများထိုတယ်ထင်ပါရဲ့။ သူ့အမေအားကိုးနဲ့ အာခေါင်ခြစ်ပြီးငိုတော့ အမေဖြစ်တဲ့ ပွဲစားမ မေပါပေါက်ကဲ့သို့သွားတယ်။ သူ့သားခြေထောက်နာ သွားစေတဲ့စာအုပ်ကို လွှင့်ပစ်မယ် တက်ကဲလုပ်တယ်။ မိတိုးနဲ့ကျွန်တော့ ဇနီးက စာအုပ်ကို ပြန်လှူယူတယ်။ ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်နေချိန်မှာ ကျွန်တော့ ဇနီးက

“ ငါ ငါတို့ရဲ့ ကျမ်းစာအုပ်၊ လုံးဝ လွှင့်ပစ်နဲ့နော်။ နင့်သား ခြေထောက်ပေါ် မတော်တဆထိသွားတာ ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။ “ ကျမ်းစာအုပ် ” ဆိုတဲ့ အသံကို ကြားတော့ ပွဲစားမမ ရပ်သွားတယ်။

“ ဘာကျမ်းစာအုပ်လဲ၊ နင်တို့က ဘာတွေလဲ ” “ ငါတို့က ခရစ်ယာန်တွေ၊ ငါ သမ္မာကျမ်းစာအုပ် ” လို့ သံပြတ်နဲ့ ဖြေလိုက်တယ်။ ပွဲစားမမ အရမ်းအံ့သြသွားတယ်။ ပြီးတော့ “ ငါ လဲ ခ ရစ် ယာန် ဘဲ ” လို့ တလုံးချင်း ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ဒီတစ်ခါ အံ့သြသွားတာက ကျွန်တော်တို့ပါ။

အခန်း (၃) - - -

သူ့နာမည်က အက်စတာ တဲ့။ အဲဒီမယ် ကျမ်းစာထဲက ဒေသတာ ရဲ့ နာမည်ပါလား။ သမ္မာကျမ်းစာထဲက ဒေသတာ က နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး လိမ္မာပါးနပ်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါ။ အခုဒီပွဲစားမမက သူ့နာမည်ကို ဒေသတာရဲ့ နာမည် အက်စတာလို့မှည့်ယူထားပြီး လူကတော့ စရိုက်ချင်းပြောင်းပြန်ဘဲ။ ဒေသတာ (အက်စတာ အစစ်) ကတော့ ကောင်းကင်ဘုံကနေ ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေတော့မှာဘဲ။

သူ့ကိုသာ ပြောသာပြောနေတာ တကယ်တော့ ကျွန်တော့် နာမည်က ဒယ်နီရယ် ဟု ကျမ်းစာထဲက ဒဲယေလ ရဲ့ နာမည်ကို သဘောကျလို့ ယူပြီးမှည့်ထားတာ။ ဒဲယေလ ကတစ်နေ့သုံးကြိမ်ဆုတောင်းပြီး ဘုရားသခင်နဲ့ မိတ်သဟာယဖွဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ခြင်္သေ့ကွင်းထဲ အချန်ရတာအောင် ခြင်္သေ့ပိတ်ကို ပိတ်နိုင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ ဒဲယေလ အဖေ ဒယ်နီရယ် ကတော့ ခြင်္သေ့ ပါးစပ် ပိတ်ဖို့နေနေသာသာ၊ ပွဲစားမ ပါးစပ်ကိုလဲ မပိတ်နိုင်၊ ကိုယ့်ပါးစပ်ကိုလဲ မပိတ်နိုင်တဲ့ ချာတူးလန်တဲ့ ကောင်တစ်ကောင်ပါလား။ (ကိုယ့်သားသမီးတွေ မွေးလာရင် ကျမ်းစာထဲက နာမည်မှည့်ဖို့ သတိထားရမယ်။ သူတို့ပေါက်ကရ လုပ်လို့ ကျမ်းစာထဲက ပုဂ္ဂိုလ်တော်ဖြစ်တော့ပါ ရောပြီး နာမည်ပျက်နေပါအုံးမယ်)

သူက မြန်မာဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို (——) ဘာသာဝင်တွေလို့ ထင်နေသလို ၊ ကျွန်တော်တို့ကလဲ အိန္ဒိယလူမျိုးဖြစ်တဲ့ သူ့ကို (——) ဘာသာဝင်လို့ ထင်နေတယ်။ သူကလဲ ပွဲစားမ ဒေါ်လာထောင်ကနဲရဲ့ မျက်နှာ၊ သူ့နိုင်ငံရဲ့ အင်္ကျီအင်္ကျီနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို လာဟောကင်သလို၊ ကျွန်တော်တို့ကလဲ ငွေမျက်နှာရော အောက်ကျမခံလိုတဲ့ စိတ်ရော တူမအတွက် စိတ်ပူတာရော စုပုံပုပန်ပြီး သူ့ကို မချေမခံ ဆက်ဆံမိပါတယ်။

ရလဒ်ကတော့ စာတန်က အိမ်ကြက်ချင်း ဘိုးမည်းသုတ် ခွပ်ခိုင်းတာကို ခံလိုက်ရတာပါ။ စာတန်က ခရစ်ယာန်အချင်းချင်း လူမြင်ကွင်းမှာ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်တယ်။

နောက်ဆုံး မိတိုးနဲ့ အိတ်တွေကို ပွဲစားက ကားနဲ့ သူ့အိမ် ခေါ်သွားပါတယ်။ အိတ်တွေကို ကားပေါ်တင်ပြီးချိန်မှာ ပွဲစားမမရဲ့ ကားနောက်မှန်ပေါ်မှာ ကပ်ထားတဲ့ စတောကာ စာတန်းလေးကို ကျွန်တော် ကရပြုမိလို့ အသံထွက် ဖတ်ကြည့်လိုက်တယ်။

ဘာတဲ့ JESUS LOVE YOU တဲ့။ ဟုတ်ကဲ့၊ JESUS ကတော့ YOU နဲ့ ME ကို LOVE ပါတယ်။

ငါပေမဲ့ I ကတော့ YOU ကို JESUS နာမနဲ့ မ LOVE နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ YOU ကလဲ ME ကို JESUS နာမနဲ့ မ LOVE နိုင်ခဲ့ပါဘူး။

ကိုယ်တော် အတန်တန် ပြောပြအခါခါ ချစ်ပြနေရသားနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်သူ အချင်းချင်း မချစ်နိုင်တဲ့ အဖြစ်ကြောင့် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနဲ့ ထွက်သွားတဲ့ ပွဲစားမမကို ကြည့်ရင်း ကျွန်တော်တို့ အဖြစ်အပျက်ကို ကောင်းကင်ဘုံကနေ ကြည့်နေတဲ့ ဘုရားသခင်ထံ စိတ်ရွယ်မှန်းပြီး ...

“ အားနာလိုက်တာ ကိုယ်တော်ရယ် ” လို့ စိတ်ထဲကနေ တောင်းပန် နေမိပါတော့တယ်။

[မင်းအောင်သက်လွင်]